

Bevarandeplan för Natura 2000-område Fjällmossen

SE0430121

pSCI beslutat av Regeringen 2002-05.

SCI fastställt av EU-kommissionen 2004-12.

Bevarandeplan kungjord av Länsstyrelsen i Skåne län 2005-12-16.

Kommun: Hörby och Kristianstad
Läge: 4 km väster om Huaröds Kyrka
Markägare: Enskilda och Naturvårdsverket
Areal: 281,0 ha

Fjällmossen är förutom ett Natura 2000-område också:

- i Myrskyddsplanen för Sverige, 1994,
- av riksintresse för naturvård (N58),
- i dåvarande Kristianstads läns Natur- och kulturmiljövårdsprogram, 1996,
- i dåvarande naturvårdsprogram för Malmöhus län,
- delvis naturreservat sedan 1976 och 1984 (Fjällmossen-Viggarums naturreservat,) och 1976 en del in,
- delvis fågelskyddsområde sedan 1985-03-15.

Vad betyder Natura 2000?

Natura 2000-områdena ska bidra till att skyddsvärda naturtyper och arter får ett långsiktigt bevarande. Att en mark brukas på ett lämpligt sätt är i många fall en förutsättning för att skyddsvärda naturtyper och arter ska kunna bevaras.

Bevarandeplanen ska peka ut naturvärdena för ett område och beskriva vad som krävs för att värdena långsiktigt ska finnas kvar.

Naturtyper och arter enligt Natura 2000

Områdets naturtyper (se tabell 1 och bilaga 1) konstaterades vid fältbesök 2004-07-01 och 2004-07-06.

Tabell 1. Fjällmossens naturtyper med arealer 2004, Natura 2000-arter och Natura 2000-koder inom parentes

Naturtyp	Areal (ha)
Torra hedar (4030)	18,7
Enbuskmarker på hedar eller kalkgräsmarker (5130)	7,8
*Artrika stagg-gräsmarker på silikatsubstrat på silikatsubstrat (6230)	0,1
Fuktängar med blåttåtel eller starr (6410)	4,4
*Högmossar (7110)	83,9
Degenererade högmossar (7120)	4,3
Öppna svagt välvda mossar, fattigkärr, intermediära kärr och gungflyn (7140)	4,0
Trädklädda betesmarker (9070)	1,3
*Lövsumpskogar av fennoskandisk typ (9080)	4,0
Bokskog av fryle-typ (9110)	5,2
*Skogsbevuxen myr (91D0)	54,6
Totala arealen naturtyper:	188,2
*=prioriterad naturtyp enligt Natura 2000	
Art	
Orre - <i>Tetrao tetrix</i> (A409)	
Spillkråka - <i>Dryocopus martius</i> (A236)	
Trana - <i>Grus grus</i> (A127)	
Trädlärka - <i>Lullula arborea</i> (A246)	
Törnskata - <i>Lanius collurio</i> (A338)	

Bevarandesyfte och bevarandemål

Det övergripande bevarandesyftet är att upprätthålla ovan nämnda naturtyper i gynnsam bevarandestatus inom den biogeografiska regionen.

För Fjällmossen innebär detta följande bevarandemål:

Areal

För skogsmarkens naturtyper (9080, 9110 och 91D0) gäller att:

- Lövsumpskogen (9080) skall utgöra en areal på minst 4 ha.
- Bokskogen (9110) skall utgöra en areal på minst 5 ha.
- Den skogsbevuxna myren (91D0) skall utgöra nuvarande areal på 54 ha men kan tillåtas minska om den övergår i naturtypen högmosse.

För odlingslandskapets naturtyper (4030, 5130, 6410, 6230, 9070 och delvis 7140) gäller att:

- Den torra heden (4030) skall utgöra en areal på minst 18 ha.
- Enbuskmarken (5130) skall utgöra en areal på minst 7 ha.
- Fuktängarna (6410) skall utgöra en areal på minst 4 ha.
- Staggheden (6230) skall utgöra en areal på minst 0,1 ha.

- Den trädklädda betesmarken (9070) skall utgöra en areal på minst 1 ha.
- Fattigkärr, intermediära kärr och gungflyn (7140) skall utgöra en areal på minst 4 ha.

För mossens naturtyper (7110 och 7120) gäller:

- Naturtypen Högmosse (7110) skall utgöra en areal på minst 83 ha.
- Naturtypen degenererad högmosse skall utgöra en areal på max 4,3 ha.

Struktur och funktion

För skogsmarkens naturtyper (9080, 9110 och 91D0) gäller att:

- Mängden död ved i form av döda fallna träd men även som en del av äldre levande träd skall kvarstå och gynnas.

För odlingslandskapets naturtyper (4030, 5130, 6410, 6230, 9070 och delvis 7140) gäller att:

- Den torra heden (4030) skall ha ett mycket litet träd- och buskskikt med en krontäckning på max 5 %.
- Enbuskmarken (5130) skall ha ett träd- och buskskikt med max 25 % krontäckning.
- Fuktängarna (6410) skall vara fuktiga till blöta och vara väl avbetade årligen.
- Staggheden skall förekomma mellan torra och fuktiga områden och skall vara väl avbetad varje år.
- Den trädklädda betesmarkens samtliga utmarksbogar, varav många är grova (1 m diameter eller mer) och innehållande en hel del död ved, skall gynnas och bevaras så långt som det är möjligt (tills att de naturligt dör av).
- För de kärr som ingår i betesmarken är det nödvändigt att betespåverkan förekommer så att de hålls öppna och fria från alltför mycket träd och buskar.

För mossens naturtyper gäller (7110 och 7120) gäller:

- Högmossen (7110) skall ha en ostörd hydrologi och avvattninge diken skall ej förekomma.
- Mosseplanet skall inte ha en högre krontäckning av träd och buskar än totalt 10 %.
- För den degenererade högmossen gäller att dess avvattninge strukturer såsom diken skall tas bort.

Typiska arter

För odlingslandskapets naturtyper (4030, 5130, 6410, 6230, 9070 och delvis 7140) gäller att:

- I den torra heden och enbuskmarken skall de typiska arterna knägräs, slättergubbe, och stagg förekomma.
- I fuktängen skall de typiska arterna ängsvädd och hirsstarr förekomma.

- I stagggheden skall de typiska arterna granspira och stagg förekomma.

Natura 2000-arter

- Orren skall spela årligen inom området.
- Orren skall förekomma som häckfågel inom området årligen.
- Spillkråka skall förekomma regelbundet inom området och häcka.
- Trana skall förekomma årligen, åtminstone som tillfällig gäst.
- Trädlärka skall förekomma som häckfågel.
- Törnskata skall förekomma årligen som häckfågel.

Framtida uppföljning av planen kan medföra att nuvarande bevarandemål ändras och att nya mål läggs till.

Beskrivning

Områdesbeskrivning

Natura 2000-området utgörs delvis av Fjällmossen och omgivande skogsmark och odlingslandskap. Själva Fjällmossen består av två mosseplan och är en så kallad nemoral platåmosse. Mossen har spår efter tidigare torvtäkt i dess kanter både i norr och söder. På flygbilder från 1947 kan man se ett landskap som nästan är helt trädlöst. Någon randskog, skogsbevuxen myr, i anslutning till mossen finns inte vid denna tid. Torvtäkten har lämnat spår i sig i landskapet och man kan fortfarande se gamla rostiga maskiner. En mindre torvtäkt för husbehov är fortfarande aktiv på mossen, dock ej inom Natura 2000-området. Mossen anses dock vara den sydligaste mossen i Skåne som är relativt opåverkad. På åkrarna mellan de två mosseplanen spelar orren, och numera är lokalen en av Skånes bästa för orrspel. I området ingår betesmarker med mycket höga floravärden. Odlingslandskapet är, speciellt i norra delen, småskaligt med mycket fina betesmarker med riklig förekomst på kulturlämningar såsom stengården, odlingsrösen, fossil åkermark, torp och gamla vägar. I den södra delen av Natura 2000-området är betesmarkerna idag ohävdade.

Naturtyper

Den torra heden (4030) och enbuskmarken(5130)

Naturtypen torra hedar finns huvudsakligen i en större betesmark i nordost. I övrigt finner man den även i gläntor i skogen samt på torrbackar i anslutning eller på högmossen. I betesmarken är heden mycket artrik och består huvudsakligen av ljunghed med inslag av bland annat rödvenhed. Växter som förekommer är bland annat blåbär, gråfibbla, knippfryle, knägräs, kruståtel, kråkbär, lingon, ljung, rödven, slättergubbe, stagg, stenmåra och ärenpris. Träd- och buskskiktet i heden utgörs huvudsakligen av enstaka björkar, enar och tallar.

Naturtypen enbuskmarker på hedar eller kalkgräsmarker finner man huvudsakligen i den norra delen av området i betesmarkerna. Här är marken friskare än den torra heden och vegetationstypen rödvenhed dominerar. Enbuskarna står här ganska tätt på sina håll dock utan att det anses vara för tätt. I trädkiktet finner man bland annat al, björk, ek, fågelbär, tall och vildapel. Växter som förekommer är dock desamma som i heden men med mycket mindre ris och mer gräs, framförallt rödven.

Fuktängar (6410) och stagghed (6230)

I fuktiga partier finner man naturtyperna fuktängar med blåtåtel eller starr, svagt välvda mossar fattiga och intermediära kärr och gungflyn och artrika stagg-gräsmarker på silikatsubstrat. I den östra delen av betesmarken finner man större områden av fuktängar med växter såsom darrgräs, hirsstarr, kabbleka, småvänderot och ängsbräsma. På sina håll finner man staggheden med växter såsom borsttåg, granspira, hirsstarr och stagg. Staggheden ingår ofta i mosaik med de andra naturtyperna i fuktiga områdena och utgör naturligt små arealer. På sina håll är den förhållandevis artfattig. I vissa magra fuktsänkor dominerar tuvullen tillsammans med andra växter såsom blåbär, klockljung, kråkbär, lingon samt gott om vitmossa i botten. Dessa kärr (7140) skulle nästan kunna betecknas som fukthedar men klockljungen är mycket sporadisk.

Trädklädd betesmark (9070)

På en torrbacke, i betesmarken i nordost, finner man ett större bestånd av äldre bokar varav flera kan anses vara typiska ”utmarksbokar”. Många är grova och spärrgreniga med död ved. Många av bokarna är dessvärre hårt angripna av hästgnag. ”Bokdungen” anses vara trädklädd betesmark även om delar av området är slutet utan vegetation på marken.

Högmossen (7110)

Själva högmossen är en relativt öppen högmosse med endast enstaka träd (småtall och enstaka björkar). Vegetationen är risartad med växter såsom hjortron, klockljung, kråkbär, ljung, tranbär, tuvsäv och tuvull. Fjällmossen har använts vid provinventering för uppföljning/basinventeringen för Natura 2000-områden. Där bedömde man mossen vara relativt risig. Dominansen av ris är också påfallande och mängden vitmossa är ganska liten. Mosseplanet är med andra ord ganska torrt. Grunda ”diken” går över mosseplanet på flera ställen. Deras funktion är troligen huvudsakligen som gränsmarkeringar, då de ligger i fastighetsgränser. Som avvattande dike har de troligen ringa betydelse.

Den skogsbevuxna myren (7140)

Den skogsbevuxna myren omger högmossen och domineras av björk, tall och en del enstaka granar. På marken finner man växter såsom blåbär, klockljung, ljung, revlumner och tuvull. På flygbilder från 1947 var den skogsbevuxna myren helt trädlös och är således ganska ung. På flera håll finner man spår efter tidigare torvtäkt. Mängden död ved och äldre träd är således förhållandevis sparsam.

Den degenererade högmossen (7120)

En del mindre torvgravar, liggande i kanten av högmossen i anslutning till den skogsbevuxna myren, har bedömts som naturtypen degenererad högmosse (7110). Ytorna består av kala torvtytor ibland med intilliggande diken. De flesta diken är gamla och har inte underhållits på länge. En del av diken har dock fortfarande en avvattnande funktion. I ett område sker underhåll av dike då torvbrytning fortfarande sker för hushållsbehov.

Fattigkärr, intermediära kärr och gungflyn (7140)

Naturtypen öppna svagt välvda mossar, fattigkärr, intermediära kärr och gungflyn förekommer huvudsakligen i anslutning till högmossen och den skogsbevuxna myren i fuktsänkor där gungflyn förekommer. Även i betesmarken i nordost förekommer naturtypen (partier med dominans av tuvull, se ovan). Förutom tuvull finner man även växter såsom klockljung och ljung samt rikligt med vitmossa. I södra delen inom naturreservatet finns ett mycket blött fuktstråk med växter såsom flaskstarr, kråklöver, kärrsilja, kärtistel, sjöfräken, vattenklöver och ängsull. I botten förekommer mossbildning.

Lövsumpskogar (9080)

I norra delen av Natura 2000-området samt i söder finner man naturtypen lövsumpskogar (vegetationstypen sumpalskog, 2.2.4.3). I norr utgörs den av två fuktstråk i bokskogen. Al dominerar trädsiktet med inslag av bland annat rönn, hallon och hägg. I fältsiktet finner man bland annat bäckbräsma, hultbräken, mannagräs och älgört (rikligt). Alkärren är här ganska glesa med viss sockelbildning. I den södra delen utgörs även här lövsumpskogen av två stycken alkärr. I båda alkärren förekommer flerstammiga sockelbildande alar. Båda områdena var mycket blöta vid fältbesök. Fältsiktet domineras av bland annat kärrsilja, majbräken, mannagräs, äkta förgätmigej och älgört.

Bokskogen(9110)

Naturtypen bokskog av fryle-typ, finner man huvudsakligen i norra delen men även på mindre ytor i söder har man bokskog (vegetationstypen bokskog av ris-kruståtel-typ, 2.2.2.1). Trädsiktet domineras av bok med inslag av bland annat björk, ek och tall. Fältsiktet är mycket sparsamt med bland annat kruståtel och harsyra. I norr förekommer det en del död ved i form av torrakor och omkullfallna träd.

Natura 2000-arter

Ett flertal Natura 2000-fågelarter är anmälda för området, däribland orre som kan anses vara den viktigaste, åtminstone i ett skånskt perspektiv. Orren förekommer året runt i området och orrspelet tar plats på åkrarna mellan de två mosseplanen. Vid båda tillfällena för inventering syntes orrhöror i de fuktiga sänkorna med tuvull i betesmarken i nordost. Orren har den senaste tiden varit på stark tillbakagång i Skåne så även på Fjällmossen. Området anses dock fortfarande vara ett av de bästa i Skåne för orre. Orren

är beroende av det varierande odlingslandskapet, hedarna i betesmarkerna samt de öppna myrarna. För orren noterades 5 tuppar 2003-03-14.

Tranan, som häckar i området, är en indikator på ett landskap som är under igenväxning jämfört med orren. Tranan har i motsatts till orren ökat i antal de senaste åren. Tranan häckar på sankta områden t ex våta myrmarker gärna så att rovdjur såsom räv inte kommer åt boet.

Spillkråkan finns i huvudsakligen i skogsmark. Den föredrar skog med lövinslag och är beroende av tjockare träd för att kunna hacka ur sina bon. Träd som asp och tall måste ha stamdiameter på minst 30cm respektive 40cm i brösthöjd för att de skall kunna bli lämpliga boträd.

Trädlärkan gynnas av ett äldre, småskaligt odlingslandskap tillsammans med glesa skogar med framförallt tall. Trädlärkan har de senaste åren minskat till följd av ett mer slutet landskap där bland annat skogsbetet har upphört.

Törnskatan är i Skåne huvudsakligen knuten till de buskrika betesmarkerna. På fjällmossen trivs den huvudsakligen i de torra hedarna (4030) och enbuskmarken (5130). Ett äldre, småskaligt odlingslandskap är i övrigt något som gynnar törnskatan. Törnskatan har även den minskat kraftigt de senaste åren.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus

Ett nära samarbete mellan berörda myndigheter och den som äger eller brukar en mark är en av de viktigaste förutsättningarna för att ett områdes värdefulla livsmiljöer och arter ska finnas kvar.

För skogsmarkens naturtyper (9080, 9110, 91D0) gäller att:

- Död ved; grenar, torrträd, hålträd, lågor, m.m. av olika trädslag skall förekomma.
- Gamla och grova träd skall förekomma.
- Bortröjning av planterad gran sker.
- Ett extensivt bete fortsätter att ske i de områden där det idag förekommer.

I övrigt gäller att skogsmarkens naturtyper huvudsakligen får utvecklas utan större ingrepp av människan. Naturvårdsåtgärder för att gynna död ved, äldre träd och skapa bättre förutsättningar för områdets Natura 2000-arter bör dock ske.

För odlingslandskapets naturtyper (4030, 5130, 6410, 6230, 9070 och delvis 7140) gäller att:

- Nuvarande betesmarker och slätterängar skall hävdas.

- Gödsling, stödutfodring, kalkning, nydikning eller insådd av för naturtypen främmande arter får ej förekomma.
- Ett variationsrikt träd- och buskskikt förekommer.

För mossens naturtyper (7110, 91D0 och 7140) gäller:

- Områdets vattenförhållande skall inte påverkas.
- Död ved; grenar, torrträd, hålträd, lågor, m.m. av olika trädslag skall förekomma.

För högmossen och dess omgivning kan ses som en våtmark och som sådan är dess vattenföring mycket viktig att låta vara så naturlig som möjligt. För områden som ansetts vara degenererad högmossa (7120) gäller att deras hydrologi skall kunna återställas inom en period på 30 år, för att därefter ha återfått sin torvbildande förmåga.

För området Natura 2000-fåglar gäller:

- Fortsatt betesdrift i de betesmarker som finns kvar.
- Fortsatt hävd av de åkrar som finns i området.
- Ett hänsynsfullt skogsbruk där en del äldre träd får bli gamla nog för att spillkråkan skall kunna bygga bo.
- Död ved i form av torrakor, äldre levande träd med mycket död ved, fallna döda träd för ett rikt insektsliv.
- Större ostörda områden där häckning kan ske.

Ytterligare information om naturtyper och Natura 2000-arter i tabell 1 kan hämtas från Naturvårdsverkets art- och biotopvägledningar under rubrikerna "Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus" och "Ekologiska krav". Se Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Risk för skada

De största riskerna för skogsmarkens naturtyper (9080, 9110, 91D0) är:

- Avverkningar
- Transporter
- Markberedning
- Plantering av andra trädslag t ex gran.
- Buskröjning

Ett rationellt skogsbruk utan naturhänsyn anses inte vara lämpligt.

De största riskerna för odlingslandskapets naturtyper (4030, 5130, 6410, 6230, 9070 och delvis 7140) är:

- Svag eller utebliven hävd.

- Gödsling, stödutfodring, kalkning, dikning eller insådd av för naturtypen främmande arter
- Markexploatering och annan markanvändningsförändring i objektet eller i angränsande områden, exempelvis skogsplantering, dikning och täktverksamhet.
- Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin är negativt för den dynglevande insektsfaunan (vilka är viktiga i betesmarkerna då de bryter ned kospillning).
- Ett alltför tätt träd och buskskikt.

De största riskerna för mossens naturtyper (7110, 91D0 och 7140) är:

- åtgärder som påverkar hydrologin t ex dikning och dämning,
- torvbrytning,
- anläggande av skogsvägar,
- avverkningar i anslutande skogsmiljöer,
- spridande av kalk, gödsel etc,
- Igenväxning på grund av t ex ökad kvävetillförsel och avvattning.

De största riskerna för områdets Natura 2000-fågelarter är:

- igenväxning av betesmarkerna,
- skogsbruk inom naturtyperna,
- plantering av åkermark,
- igenväxning av mosseplanet,
- ökad slutenhet av skogsmarken.

Ytterligare information om naturtyper och Natura 2000-arter i tabell 1 kan hämtas från Naturvårdsverkets art- och biotopvägledningar under rubriken "Hotbild". Se Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Bedömning av bevarandestatus

Vid fältbesök konstaterades bevarandestatusen för områdets naturtyper (se tabell 2). Bedömning av bevarandestatus av fågelarterna har utgått från de inventeringar som finns.

Tabell 2. Bevarandestatus 2004 för områdets naturtyper och Natura 2000-arter

Naturtyp	Bevarandestatus
Torra hedar (4030)	Mycket gott bevarande
Enbuskmarker på hedar eller kalkgräsmarker (5130)	Mycket gott bevarande
*Artrika stagg-gräsmarker på silikatsubstrat på silikatsubstrat (6230)	Mycket gott bevarande
Fuktängar med blååtäl eller starr (6410)	Mycket gott bevarande
*Högmossar (7140)	Gott/ordinärt bevarande
Degenererade högmossar (7120)	Ordinärt bevarande
Öppna svagt välvda mossar, fattigkärr, intermediära kärr och gungflyn (7140)	Mycket gott bevarande
Trädklädda betesmarker (9070)	Gott bevarande
*Lövsumpskogar av fennoskandisk typ (9080)	Mycket gott bevarande
Boskogar av fryle-typ (9110)	Gott bevarande
*Skogsbevuxen myr (91D0)	Gott bevarande
*=prioriterad naturtyp enligt Natura 2000	
Art	
Orre - <i>Tetrao Tetrix</i> (A409)	Gott bevarande
Spillkråka - <i>Dryocopus martius</i> (A236)	Gott bevarande
Trana - <i>Grus grus</i> (A127)	Mycket gott bevarande
Trädlärika - <i>Lullula arborea</i> (A246)	Gott bevarande
Törnskata - <i>Lanius collurio</i> (A338)	Mycket gott bevarande

Skydd och bevarandeåtgärder

Ingrepp som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd av länsstyrelsen enligt 7 kapitlet 27-29 § miljöbalken. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Bevarandeplanen ska också fungera som underlag för bedömningen av om tillstånd behövs och om tillstånd kan ges.

Markägare har rätt till ersättning om tillstånd inte kan ges och Natura 2000 innebär avsevärda begränsningar i pågående markanvändning inom den berörda delen av fastigheten. Mer information finns i Naturvårdsverkets broschyr ”Natura 2000 Värdefull natur i Sverige” och på Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Skydd

Södra delen av området ingår i Fjällmossen-Viggarums naturreservat sedan 1984 (tidigare Malmöhus län) och fågelskyddsområdet och betemarkerna i nordost är naturreservat sedan 1976 (tidigare Kristianstad län). För Kristianstadsdelen finns ingen fastställd skötselplan.

Bevarandeåtgärder

Det är rekommendabelt att man åter börjar beta de ohävdade markerna i söder. Detta skulle gynna fåglar såsom orren, trädlärikan och törnskatan samt att man skulle bevara de områdena som utgör naturtypen torra hedar och enbuskmarker på hedar eller kalkgräsmarker.

Staten har det övergripande ansvaret för skötseln av Natura 2000-områden och för att bevarandemålen uppnås. En förutsättning för att nå målen är ett gott samarbete mellan staten och den eller dem som äger eller brukar marken. Om skötseln av ett Natura 2000-område orsakar merkostnader för en markägare eller arrendator kan ersättning fås, till exempel miljöersättning för betesmarker. Markägaren kan även skriva skötselavtal med Länsstyrelsen. Mer information om regler, ansvar och ersättningar i samband med Natura 2000 finns i Naturvårdsverkets broschyr "Natura 2000 Värdefull natur i Sverige" och på Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Restaureringsåtgärder

Återställande av ohävdade betesmarker i den södra delen är rekommendabelt. Utökat bete kommer att ske i norr där Naturvårdsverket äger marken. Mossen anses idag inte vara i gynnsam bevarandestatus. Åtgärder som t ex igensättande av avvattande diken kan bli aktuella.

Löpande skötsel

Fortsatt traditionell beteshävd av betesmarker. Kontinuerliga röjningar etc av uppkommande sly i betesmarker. Naturvårdsanpassat skogsbruk med kvarlämnande av vissa äldre träd, torrakor, död fallen ved etc är lämpligt.

Viktigt att tänka på

Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsvårdstyrelsen kontaktas.

Uppföljning

1. Kontroll av naturtypernas areal, struktur och funktion och typiska arter vart 5-6 år.
2. Kontroll av Natura 2000-arternas förekomst och deras livsmiljöns struktur och funktion vart 5-6 år.
3. Sammanställning och utvärdering av skydd och meddelade tillstånd.

Övrigt

Bevarandeplanen gäller tills vidare. Bevarandeplanen kommer att revideras om ny kunskap ger anledning till det.

Referenser

David Erterius och Johan Lorentzon (red.) Skånes Ornitologiska Förening (SkOF) 2004. Fåglar i Skåne 2003. Anser, supplement nr 48, Halmstad 2004.

Eva Götbrink, 2004. Test av fältmanual för uppföljning och basinventering i fyra våtmarkstyper inom Natura 2000.

Flygbilder från 1940-talet, gisskikt, Länsstyrelsen.

Länsstyrelsen i Kristianstad län, 1996. Från Bjäre till Österlen, Skånska natur- och kulturmiljöer. Länsstyrelsen i Kristianstad län.

Länsstyrelsen i Skåne län (2003), Information lagrad i Kartongen (GIS-skiktsgруппerna Miljö resp. Lantbruk).

Länsstyrelsen i Skåne län 2003. Från Sandhammaren till Kullaberg – Naturvårdsprogram för f.d. Malmöhus län.

Löfroth M. (ed.) 1997. Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000.

Naturvårdsverket. Naturvårdverket förlag.

Myrskyddsplan för Sverige, 1994. Naturvårdsverket.

Nordiska Ministerrådet 1994. Vegetationstyper i Norden. (ed. Lars Pålsson). TemaNord 1994:665. Nordiska Ministerrådets sekretariat.

Bilaga

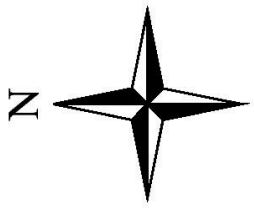
1. Karta med naturtyper enligt Natura 2000

Upprättad av Länsstyrelsen i Skåne län

Planförfattare: Kristian Nilsson

Senast reviderad 2005-12-10 av Kristian Nilsson

Bilaga 1. Natura 2000-området Fjällmossen, södra delen, med naturtyper enligt Natura 2000.

- Natura 2000 - habitat (SCI)
- Fjällmossen2 naturtyper sfp
- 4030 Torra hedar (alla typer)
- 5130 Enbusksmarker på hedar eller kalkgräsmarker
- 6410 Fuktlångar med blåttäl eller starr
- 7110 Högmossar
- 7120 Degenererade högmossar
- 7140 Öppna svagt vävda mossar, fattigkärr, intermediära kärr och gungflyn
- 9070 Trädklädda betesmarker av fennoskandisk typ
- 9080 Lövsumpskogar av fennoskandisk typ
- 9110 Bokskog av Frye-typ
- 9100 Skogbeväxten myr
- Annan naturtyp
- Kvittemyr
- Övriga fuktmarker
- Stenröse med buskar och träd
- Buskgrupper
- Aker
- Tomt
- Övrigt

Bilaga 1. Natura 2000-området Fjällmossen, norra delen, med naturtyper enligt Natura 2000.

